

LEKCE 6

Společenství s ostatními věřícími

Adoptování synové a dcery

Po přijetí Ježíše Krista jako svého Spasitele patříme do Boží rodiny. Bůh se stal naším Otcem a všechny nás přijal za své. Galatským 3,26,27, Galatským 4,6.7. Miluje nás tak, jako otec miluje své děti. Římanům 8,38.39. Nikdo z nás si tuto milost nezaslouží, je to Boží dar. Bůh se o nás stará po všech stránkách, posiluje nás a pomáhá nám, abychom mohli žít opravdu plný život. Dobře zná všechny naše slabosti a v pravý čas nás napomíná. Židům 12,5—11. Vše, co na nás dopouští, je pouze k našemu dobru. Římanům 8,28. Chce, abychom před něj předstupovali v plné jistotě víry. Efezským 3,12.

Navzájem se potřebujeme

Patříme do Boží rodiny, a proto nemůžeme být křesťany jen sami pro sebe. Bůh nás povolává k vzájemnému obecenství s ním i se sebou navzájem. Měli bychom být podobní žhnoucímu uhlí v krbu. Všichni se máme vzájemně potěšovat a přinášet světlo a teplo i lidem nevěřícím. Jestliže

nemáme obecenství s ostatními věřícími, náš oheň pomalu vyhasíná. Nejlepší obecenství je tam, kde se káže Ježíš Kristus jako Pán a Spasitel. Pamatuj si, že církvi je každé společenství, kde se vyzývá jméno Boží. Nezapomeň, že jako nově narozené Boží dítě potřebuješ vyučování v Božím slově a posilu od ostatních věřících.

Bůh tě zná

Bůh tě znal dokonce dříve, než ses narodil, a dobře ví, jaké místo je pro tebe nejlepší, abys mu mohl co nejlépe sloužit.

„Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal. Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň. Podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom. Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí, když jsem byl v skrytosti tvořen a hněten v nejhlubších útrobách země. Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize.“

Žalm 139,13—16

Společenství, do kterého tě Bůh postavil, tě potřebuje stejně tak, jako potřebuješ ty jej. Bůh tě vyvolil, abys pracoval právě zde. Proto odlož vše, co ti brání, a ze všech sil se pusť do práce. Pracuj v Božím domě a nebuď pouhým pozorovatelem. Nevyhýbej se malým věcem, které mají být udělány. Kdo slouží lidem, slouží Bohu. Na začátku tvého křesťanského života jistě nedostaneš žádnou velkou práci, ale ukaž, že dokážeš dělat i malé věci poctivě a zodpovědně. Později

obdržíš zodpovědnější úkol. Bůh dobře ví, jaká práce je pro tebe nejlepší.

Bez společenství se neobejdeme

Církev Ježíše Krista je složena ze všech upřímně věřících na celém světě. Protože je nemožné, aby se všichni najednou setkali, rozdělil Bůh svou církev do malých místních oblastí, kam patříme i my. Bůh dal lidem církev, aby:

- mohli mít vespolek obecnství
- mohli duchovně růst
- mohli sloužit Bohu
- mohli společně šířit evangelium do okolního světa.

„Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“

Židům 10,25

Jsme součástí těla

Církev Ježíše Krista je v Písmu popisována jako jeho tělo. Efezským 1,22.23. Podobně jako lidské tělo funguje pouze jako celek, tak i jednotliví křesťané nemohou pracovat sami, ale musí být součástí těla Kristova, patřit jeden k druhému. Efezským 4,25. Všichni jsme stejně důležití a práce všech je potřebná. Efezským 4,16. Z toho vyplývá, že každý z nás by měl být aktivně zapojen v místním společenství.

Oslavování Boha

Při každém setkání církve, bychom neměli zapomínat na slavení Boha. Oslavujeme Pána nejenom za to, co pro nás a skrze nás udělal, ale oslavujeme i jeho svatý Majestát. Každý člen společenství může ostatní obohacovat tím, že přispěje písní, slovem poznání, zjevením, modlitbou v jazyku nebo jejím výkladem, aby se církev vzdělávala. 1. Korintským 14,26.

Na stavby hledí pouze člověk

Místo, kde se jako křesťané scházíme, není důležité. Ať už je to velký chrám nebo malá místnost, Bůh je všude s námi.

„Nebo kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

Matouš 18,20

V Boží rodině už nejsme cizinci, ale domácí a Ježíš Kristus je naším středem. V Ježíšově jménu jsme všichni spojeni a vytváříme duchovní chrám, kde Bůh přebývá skrze svého Ducha. Efezským 2,19—22. Každý věřící má určité duchovní obdarování, a proto je žádoucí se ve víře navzájem obohacovat.

Otázky a návody

1. Prečti si Židům 10,23—25 a odpověz na následující otázky:

- a. Je Bůh důvěryhodný? (verš 23)
- b. K čemu se máme povzbuzovat? (verš 24)
- c. Je společné shromáždění nutné? (verš 25)
2. Jsou všichni křesťané důležití pro život sboru?
Římanům 12,3—8.
3. Jaký vztah mají mít věřící mezi sebou?
Filipským 2,3.
4. Jaké požadavky kladl Pavel na sbory ve svých dopisech? 1. Korintským 1,10.
5. Proč mají být křesťané jednotní? Římanům 15,5.6,
Jan 17,20—23.
6. Jaký má být náš vztah k duchovním vedoucím?
Židům 13,7.
7. Jakým způsobem můžeš pracovat pro Pána ve svém sboru?
8. Přečti si 1. Korintským 12,12—27 a odpověz:
 - a. Co je církev?
 - b. Jak můžeme nazvat křesťany bez zapojení do těla Kristova?
 - c. Jsme všichni stvořeni pro stejnou práci?
 - d. Je na nás se rozhodnout, co budeme dělat v církvi?
Když ne, na kom tedy leží váha rozhodování?
 - e. Mohla by církev plnit svou funkci v případě,
že bychom nic nedělali anebo dělali jen to, co se nám chce?
 - f. Jsou všichni věřící stejně důležití, nebo ne?

Modlitba

Drahý Bože, děkuji ti, že smím být součástí tvé rodiny. Prosím tě, ukaž mi, do jakého společenství se mám zapojit. Cítím, že ve své víře nemohu zůstat nadále sám. Také tě

prosím, abych mohl v novém prostředí nalézt trvalé přátelství. Jsem připraven sloužit tvému lidu jakýmkoliv způsobem, protože vím, že je to služba pro tebe. Prosím ve jménu Ježíše Krista. Amen.